

MEU ORTEGAL

Este poema vai dedicado ó Ortegal
Así dedícolle o meu sentimento,
Zona costeira onde sempre sopra o vento,
Zona máxica feiticeira e ancestral.

Coa súa grande beleza, enfeitizoume,
Está ao fin do mundo á miña beira,
Alí estou xunto á Garita de Herbeira,
Cos seus cantís, namoroume.

O noso faro estrela de mariñeiros,
Penetrante luz na escuridade
Líbrame da miña triste soidade,
Créanme pensamentos a milleiros.

Os nosos verdosos e antigos montes,
Mencionar un deles A Capelada,
Terra na que a noite a deixa conxeadada,
Terra de fervenzas, ríos e fontes.

Valeroso Santo André de Teixido
Camiñando polas súas grandes sendas,
Pobo máxico de sono e lendas,
No meu corazón non caerá no ouvido.

Meu querido Ortegal, meu corazón,
Xa que sen el non son capaz de vivir
e aínda lonxe de ti sei que eiche sentir,
é falar de ti a miña maior paixón.

Orgullosa da miña grande terra
Dende una árbore, rocha, monte a una Praia,
morriña sinto a outro lugar que vaia
miña alma o querido Ortegal se aferra.

Eloy LAGO FOJÓN
3º E.S.O. A
I.E.S. Cabo Ortegal (Cariño)
1º PREMIO DA 2ª CATEGORÍA